

Jaap van de Weg

Despre sensul piedicilor

Aspecte ale inițierii în viața zilnică

Traducere de Sorin R. ȚIGĂREANU

Postfață de Sorin R. ȚIGĂREANU

CUPRINS

Ce înseamnă inițiere?.....	9
Fazele căii moderne de inițiere	19
<i>Treapta purificării</i>	20
<i>Lumea forțelor</i>	25
<i>Lumea entităților</i>	28
<i>Inițierea</i>	32
În ce loc de pe cale mă aflu?.....	35
<i>Studiul, exersarea, probele, meditația</i>	41
Rolul încercărilor pe calea modernă de inițiere.....	45
<i>Țelul probelor</i>	56
<i>Probe din viața zilnică</i>	58
Proba focului.....	61
<i>Mărunțișuri zilnice</i>	63
<i>Rezultatele probei focului</i>	68
<i>Treptele căii de inițiere și cerințele probei focului</i>	72
Proba apei	74
<i>Proba apei și lumea sufletească</i>	76
<i>Cunoștințe prin proba apei</i>	78
<i>Entitățile spirituale</i>	81
Proba aerului.....	84
<i>Lipsa de suport</i>	85
<i>Prezența de spirit</i>	87
<i>Karma</i>	88

Cuvânt de încheiere al autorului	93
Viața ca inițiere (postfață de Sorin R. Țigăreanu)	95
Indicații bibliografice.....	103

CE ÎNSEAMNĂ INIȚIERE?

Această carte tratează despre dezvoltarea interioară, în cadrul practicii vieții zilnice. Ea dorește să arate că orice întâmplare din viață oferă posibilitatea unui progres interior. Procesul de dezvoltare despre care vorbesc aici eu îl pun în legătură cu noțiunea de „inițiere”. Pare a fi ceva foarte departe de realitate. Ce au de-a face experiențele cotidiene cu ceva atât de „înalt” precum este o inițiere? În acest capitol introductiv voi încerca să lămuresc legătura dintre aceste domenii.

Noțiunea „*calea de inițiere*” am întâlnit-o cu ani în urmă. În literatura esoterică se vorbește adeseori despre aceasta, în diverse reviste New Age această noțiune este folosită, iar în vechile povestiri mitologice se face, de asemenea, adeseori referire la ea. La început, pentru mine această temă nu a fost atât de interesantă încât să fiu stimulat să mă ocup mai mult cu ea. Nu mi se părea actuală și suna mult

prea pretențios și prea sacru. Poate că ea îi privește pe oamenii cu totul deosebiți, dar cu mine și cu munca mea de medic nu avea nimic de-a face.

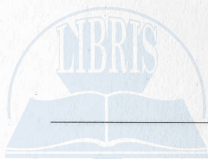
Așa gândeam, până am ajuns să mă confrunt cu ultima carte a lui Bernard Lievegoed, *Despre salvarea sufletului*. Această carte, care tratează despre continuarea în vremea noastră a acțiunii vechilor impulsuri esoterice, m-a impresionat profund și aceasta m-a făcut să caut mai departe, chiar și în alte lucrări ale lui Lievegoed. Astfel, m-am cufundat în cartea lui, *Vechile Misterii și evoluția socială*, care se ocupă de diferitele Misterii ale Antichității și de legătura acestora cu epoca noastră. M-am preocupat tot mai intens de această temă. Mi-a devenit tot mai clar că în ea se ascund viziuni profunde, care ne pot fi de mare ajutor azi.

Despre ce era vorba la „inițiere” în vechile culturi și în așa-numitele centre de Misterii, locuri în care se petrecea inițierea? Era vorba, mai ales, de a dobândi cunoașterea de sine. Astfel, deasupra unui templu grecesc se afla inscripția: „Omule, cunoaște-te!” Cunoașterea de sine era văzută ca premisă pentru a putea păși pe un drum de inițiere. Aici ne putem gândi, pe de o parte, la acea formă de autocunoaștere

precum o știm azi din punct de vedere psihologic. Acolo însă i se adăuga o formă și mai „înalță”, anume cunoașterea spirituală a propriei ființe. Din această perspectivă spirituală apăreau întrebări precum următoarele: Cum am devenit ceea ce sunt? Cum s-a desfășurat evoluția mea ca individ, de-a lungul diferitelor încarnări? Ce anume trebuie să dezvolt în viitor? Dar și întrebarea: Care este legătura mea cu natura înconjurătoare? Era vorba, așadar, de o formă mult mai extinsă de autocunoaștere. În timpul pregătirii pentru o asemenea inițiere, învățăcelul auzea multe despre diferitele aspecte ale lumii spirituale. Cum era ea constituită, de fapt? Cum acționau zeii? Cum au făcut ei Pământul și omenirea? Ce fac ei acum? Învățăcelul primea și exerciții care erau îndreptate înspre a da naștere la „întâlniri” cu asemenea ființe spirituale.

Deși astăzi nu mai există centre de Misterii de această formă, aceste teme nu mi se păreau câtuși de puțin învechite. Părea mai degrabă ca și cum și-ar fi redobândit actualitatea în prezentul nostru. Se vede asta la anumite trenduri care apar în prim-plan în secolul nostru. Ca, de exemplu, nevoia dezvoltării interioare, așa cum o simt mulți oameni. Dacă

privim aceste tendințe din punctul de vedere al căii de inițiere, ele ne apar într-o lumină cu totul nouă.

Chemarea: „Omule, cunoaște-te!” ajunge să fie auzită cu claritate din nou. Mulți oameni se luptă conștient sau inconștient cu întrebarea: Cine sunt eu, de fapt, *în realitate*? Pentru mulți tineri, de exemplu, aceasta este o întrebare încuietoare, care atunci când sunt pe la începutul vârstei de 20 de ani se poate așeza în calea continuării studiului lor, astfel încât ei se „înnămolesc”.

Un alt fenomen este căutarea propriei identități spirituale. Credința, așa cum este ea reprezentată de Biserica tradițională, pentru mulți oameni nu mai este suficientă, deoarece ea nu mai corespunde, direct, propriilor experiențe și nevoi. Multă lume nu se mai mulțumește cu subordonarea față de autoritatea altora. Propria libertate de păreri și de acțiune și propria trăire religioasă au o importanță hotărâtoare. Acestea conduc și la experiențe fascinante, atât înăuntrul cât și în afara Bisericilor.

Căutarea propriilor experiențe spirituale poate conduce și la uzul unor mijloace precum sunt drogurile. Acestea pot conduce rapid la experiența căutată, însă nu oferă nicio cunoaștere reală a lumii în care pătrunzi prin consumul de droguri.

Există și alte tendințe care au de-a face cu „reînvierea” vechilor Misterii. Aici avem nevoie de a înțelege procesele de evoluție. În ziua de azi se lucrează intens în multe locuri la teme precum „evoluția” (dezvoltarea) și „procesele de schimbare”. Se dorește a se ști cum au loc modificările și a se afla în ce faze se desfășoară acestea. Cu această cunoaștere se poate judeca mai bine ce anume este „normal” și cum se pot însoți asemenea procese. Mai ales în activitatea de organizare și consiliere s-au realizat multe în acest domeniu. Oamenii și organizațiile profită imens azi de posibilitatea de a înțelege procesele și dispozițiile și de a aplica aceste cunoștințe.

Și în psihologie și în medicină, gândirea prin procese de schimbare este tot mai utilizată. Cineva care a realizat o muncă importantă în acest domeniu este, de exemplu, Elisabeth Kübler-Ross. Ca psiholog, ea a făcut multe cercetări referitoare la ce anume fac oamenii care au aflat că sunt bolnavi incurabil și că, probabil, de aici li se va trage moartea. Ea a înțeles că acești oameni au trecut printr-un proces ce are o desfășurare logică în multe privințe și a descris acest proces de transformare în toți pașii lui, pe care i-a denumit: negare, mânie, tânguire, depresie și